

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

העלון מופץ ב-50,000 עותקים
לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302
ההכנסות קודש למכון מאיר
תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

נכון לעכשיו
הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

לשמוח בשמחת ירושלים

מה' באייר, יום העצמאות, אנו עולים בקודש לכ"ח באייר, יום ירושלים. מתוך "נחית בחסדך עם זו גאלת" (שמות טו יג) - הקמת המדינה, אנו מגיעים למדרגה עליונה יותר של "נהלת בעוזך אל נוה קודשך" (שמות) - לירושלים, מקום בית מקדשנו. ירושלים היא לבה של ארץ ישראל, מרכז החיים של ארץ ישראל ומקושרת לכל ארץ ישראל. הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל, אשר זכה להיות מהראשונים שהגיעו לכותל ביום שחרורו, נתבקש באותו מעמד היסטורי מרגש לדבר ברדיו ולומר כמה מילים לעולם. בקולו הבוטח והרועם הוא הכריז: "להוי ידוע מכאן לכולנו, לכל עם ישראל, לכל העולם כולו, תבל ויושבי בה, פעם אחת לתמיד, שבפקודת בורא העולם, בפקודת קורא הדורות מראש, הגענו וחזרנו הביתה ולא נוזז מכאן!!!".

הרב צבי יהודה זצ"ל, בראייתו החודרת והמעמיקה, צפה את ההתנגדות - מבית ומחוץ - שתקום לשיבת ישראל אל הכותל והר הבית, וקריאתו מהדהדת מאז ועד היום.

נכון לעכשיו, המלחמה על ירושלים לא פסקה. אויבינו לא השלימו עם השלטון היהודי בירושלים וממשיכים להילחם בנו, כשמלחמתם לובשת צורה ופושטת צורה. לעתים זו מלחמה חזיתית, כמלחמת יום הכיפורים, לעתים אנטיפאדה, ולעתים נוקטים בעורמה ב"מתקפת שלום", כהסכם אוסלו האומלל שמטרתו היתה חיסול מדינת ישראל. מטרתם של אויבינו, לכבות את אורם של ישראל בארץ ישראל בכלל ובירושלים בפרט. "ירושלים היא אורו של עולם", והמלחמה על ירושלים אינה רק מלחמה פיזית אלא בראש ובראשונה - מלחמה על גילוי אורו של השי"ת בעולם. כל מי שמתיישב בירושלים, בונה את ירושלים ומגן על ירושלים - מוסיף אור וטוב בעולם. העם והמנהיגות המדינית והצבאית, צריכים וחייבים ללמוד מהי ירושלים, מה ערכה עבור עם ישראל ועבור העולם כולו, מהי נשמתה של ירושלים, ומתוך כך ישאבו את תעצומות הנפש והעוז הדרושים לעמוד במאבקים ובמלחמות על ישראל וירושלים. ביום ירושלים יש ללמוד ולהעמיק במשמעותה, יש להכיר ולהתחבר אליה, יש לעלות לירושלים ולשמוח בשמחתה.

ותתקיים בנו התפילה "ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה כאשר דיברת" (מתוך התפילה).
יום ירושלים שמח
בציפיה לישועה השלמה

דב ביגון זצ"ל

"רגל תחת רגל" הרב אמיר דומן | 2

חובת התלמידים הרב נסים ויטנברג | 5

והנחלה זו ירושלים הרב יורם אליהו | 3

לאן נעלמה האות ל' משבט נפתלי

הרב און טרבלסי | 3

אין מקריות! הרב דוד לנדאו | 4

המסר הכפול של שומרי החומות

נתן קוטלר | 4

טוב שלא אבדה עוד התקווה

הרב ליאור לביא | 5

הבחירה וההחלטה

לפגוש את הטוב בנישואין

זוגיות / אסתר אברהמי | 6

ערוץ מאיר לילדים

שו"ת שבועות הרב שלמה אבינר | 8

דגל ירושלים

הרב חגי לונדין | 2

בצער רב וביגון אנו מבכים את פטירתו הפתאומית של תלמידנו וחברנו היקר

הרב יהושע דוד יאסו דג'ן בן אלמו זצ"ל

ומשתתפים בצער המשפחה היקרה

הרב דב ביגון ובית "מכון מאיר" בירושלים ת"ו

דברים לאזכרו בעמוד 5 <

לתרומות למכון מאיר:

בטלפון 02-6461328

באתר meirtv.com

או סרקו את הברקוד

- אלפי שיעורים
- קירוב רחוקים
- מאות תלמידים
- ערוץ ילדים
- אולפן גיור

היו שותפים

בהוספת יהדות באהבה!

מהי ה"טכניקה" הטבעית והפשוטה ביותר ליישום תנועה חדשה בנפש, במקום הרגל מזיק? יצירת הרגל טוב ומועיל. הכלי היסודי לכך הוא **שאלה עצמית** שחוזרת ונשנית בכל מקרה ומצב: 'רגע, מהו הסיפור האמיתי כאן? האם אני בתוך העניין או עדיין תקוע ב"חוץ"? השאלות העצמיות הללו עוזרות לנו לעצור את הריצה - ולהתבונן לעומק, להתרשם מן ה"פנים" במקום מן ה"חוץ". היכולת לעצור את עצמנו מלהגיב 'אוטומטית' ואז לשאול - היא הרגל חדש ומצוי, שיחליף את ההרגל שלנו לשעוט בלא התבוננות: "אל תהיי פסוס פפוד אין הקיין" (תהלים לב, ט).

כעת ניתן לעבור לתרגיל מעשי של יסוד הפנים והחוץ, באמצעות השאלה העצמית הראשונה. הנה כמה וריאציות שלה:
'האם אני מאמין שלמציאות הזו יש רובד פנימי, מלבד הנראה לעין המוכר והמוכן מאליו?'
'האם ברור לי שרשב"ע עומד מאחורי הסיפור הזה? האם אני מאמינה שרצונו הוא להיפגש איתי דרכו?'
'איזה טוב מיוחד יתכן שממתין ומתאים דווקא לי, ומסתתר כאן, בסיטואציה הזו?'

נסו ליישם זאת על 3-5 עניינים שקורים לכם בימים אלו ממש!
להרחבה: ספר "האמונה החיה" מאת הרב זאב קרוב, פרקי ה"פנים וחוץ".

מוזמנים לכתוב, לשאול ולהגיב: amirduman@gmail.com

הרמח"ל בפרק ב' של "מסילת ישרים", בביאור מידת הזהירות, מתאר בצורה נוקבת את ה"הרגל" כאויב הזהירות, מבחינה מוסרית:
"הנה ענין הזהירות הוא שיהיה האדם נזהר במעשיו ובעניניו. כלומה, מתבונן ומפקח על מעשיו ודרכיו, הטובים הם אם לא, לבלתי עזוב נפשו לסכנת האבדון חס וחלילה, ולא ילך במהלך הרגלו כעיוור באפלה. והנה זה דבר שהשכל יחייבהו ודאי. כי אחרי שיש לאדם דעה והשכל להציל את עצמו ולברוח מאבדון נשמתו, איך יתכן שירצה להעלים עיניו מהצלתו?" ובהקשר שלנו, ההרגל הסתמי פוגע לא רק בזהירות מן החטא, אלא ממש **מסכל את החידוש שבקשר החי עם הבורא!**

ונפלא הדבר שגם הרמח"ל שם מסיים כך ואומר:
"כי אם האדם מפקח על עצמו, אז הקדוש ברוך הוא עוזרו וניצול מן היצר הרע, אבל אם אינו מפקח הוא על עצמו, ודאי שהקדוש ברוך הוא לא יפקח עליו. כי אם הוא אינו חס, מי יחוס עליו? והוא כענין מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (ברכות לג ע"א) כל מי שאין בו דעה אסור לרחם עליו. והוא מה שאמרו (אבות א, יד) אם אין אני לי, מי לי?"
כלומר, ההתרגלות לפקידת העיניים, כמענה להרגל השלילי של עצמת העיניים, היא מפתח לקשר עם הבורא. וכשאדם מכניס דעה, כלומר התבוננות לעומק, במקום ההרגל להגיב "מהבטן" ובהכללה, הוא זוכה לרחמי שמים ולאהבה אלוהית גלויה. זו ההתחלה של הדרך לחיות אמונה, ממש כפי שהזהירות היא התחלת המסילה המוסרית אל מעלות הקדושה.

חובת התלמידים // הרב נסים ויטנברג

התשובה לשאלה נמצאת כמובן אצל כל אחד ואחד מאיתנו ויש לה מדד מאוד ברור. נעתיק את לשונו הקדושה של הרב: "ידענו גם ידענו שלו ידעת בנפשך שאת התורה בלב ומוח טהורים אתה לומד, ואת קרבת ד' היושב ושונה כנגדך, בקרבך אתה מרגיש, כל בקשותיך על חייך, חיי הוריק ופרנסתם וכל אשר שאלה נפשך, לפני ד' אשר לפניך כבן לפני האב אתה מתחנך, והוא יתברך פָּאָב את בן אהובו לך עונה ומרצה, כי אז כולך נתרשט עליות ובכל נפשך שמחת. אבל כיון שאת כל אלה בקרבך אין אתה מרגיש ורק כנער בין הנערים את עצמך אתה מכיר, לכן לא תפרכס נפשך ולא תדע לשמוח בשמחתך..."

אחרי שנבין את מקומנו ואיפה אנחנו אמורים להיות מבחינת הרצון וההרגש, ננסה להבין מהן הסיבות שהביאו אותנו לכך.

לתגובות nisimov123@gmail.com

"מי הוא האיש אשר זכה להיות מרואי פני המלך ולא יגיל ולא ישמה, ומי הוא הזוכה שהמלך מלכי המלכים הקב"ה ילחש לו את מצפוניו וילמד לו את תורתו, ולא יחשב לו קלות ראש ועוון אם לא ישמה? ובלשונו, איך יתכן שאחרי כל מה שאנו זוכים לו - כאהבת השם יתברך אותנו, ואחרי שהקב"ה מגלה לנו את מצפוניו - אנחנו לא שמחים ומאושרים ולא רצים כל יום ללמוד תורה!?"

השאלה חזקה מאוד בפשטות שלה. חזקיהו המלך נענש על כך שלקח את הקשר עם הקב"ה כמובן מאליו (עיין אליה רבה ח). קשר 'מובן מאליו' מול ה', מתבטא בחוסר רצון להתקרב אליו ומוליד ספקות על עצם החיים שלי, כמו האם בכלל אני שמח בלימוד? האם אני שמח במי שאני? האם אני באמת שמח במקום שהשם שם אותי?

הספר 'חובת התלמידים' שבעזרת השם נשתדל לעסוק בו בשבועות הבאים נכתב על ידי רבי קלונימוס קלמיש מהעיר פיאסצנה, שהיה איש חינוך מהגדולים שקמו לעם היהודי ואשר כל חייו התעסק בחינוך הילדים, הנערים והאברכים, וגם ה'בעלי בתים'. הספר הזה הוא הראשון, שנכתב כבסיס ויסוד לכל משנתו החינוכית. הספר מלא בעצות והדרכות לבחורי ישיבות, אבל לא רק להם אלא בעצם לכולנו, ונוגע בעניינים כמו התמדה, חיזוק הרצון, תיקון לעצלות ולרפיון וכד', ומלא באמונה בה' ובעצמנו.

הספר מתחיל כמובן בחיזוק, ובכך שנפנים את העובדה שהקב"ה אוהב אותנו ומאמין בנו ואשר על כן נתן לנו את התורה הקדושה הנקראת "חמדה גנוזה" (שבת פח). ויתרה מזו, ממשיך הרב ומספר לנו על קנאת המלאכים בנו על כך שאנו זוכים ללמוד את תורתו של הקב"ה ועושים לו נחת רוח (שבת שם), ועל כך זוכים אנו לקרבה גדולה ואמיתית לפני הקב"ה.

הרב כדרכו אינו מנסה להפחיד אותנו בעונש על ביטול תורה, גם לא מספר לנו על האורות והתיקונים העליונים שאנו עושים כשאנחנו לומדים תורה, אלא שואל שאלה נוקבת מאוד,

גיליון זה מוקדש לזכרו של תלמידינו היקר
מאיר יעקב ז"ל ב"ר שמואל הלוי הי"ד צוראל (צוקרקנדל)
קבע עיתים לתורה, השכים לבית המדרש שחרית וערבית
עסק בצרכי ציבור וקיבל את כל האדם בסבר פנים יפות
נלב"ע ש"ק במדבר כ"ו אייר תשס"ח
תנצב"ה

שש אנוכי על אמרתך
כמוצא שלל רב

הציבור מוזמן לשיעורים שיתקיימו במכון מאיר
בליל חג השבועות, ביום ובשבת הסמוכה.
כמו כן יתקיים לימוד תיקון ליל שבועות.
השיעורים והלימוד יתחילו בשעה 22:45

פרטים נוספים בגיליון הבא

מתורת החסידות

שם משמאל ליום ירושלים

הרב יורם אליהו ר"מ במכון מאיר

הנחלה זו ירושלים

לע"נ סבי ר' חיים אליהו ז"ל, נפטר בליל שבת כ"ט אייר תשמ"ב ומנוחתו בהר הזיתים בירושלים.

אבל בעניין אכילת הקודשים, שבשילה אכלו גם ממרחק, מהיכן שראו את המשכן, כאן זה הפוך, כיוון שנבנה מחומרים שבאו מן החי ולא מן הדומם היתה כאן הקדושה ביותר התגלות, היא היתה נגלית יותר, ולכן גם מי שראה את המשכן מרחוק יכול לאכול שם את קורבנו.

כך גם לימדנו מו"ר הרב צבי יהודה זצ"ל על הימים המיוחדים שאנו נמצאים בהם וכך אמר: "בין ה' באייר האי יומא דקא גרים, של הקמת המדינה, לבין כ"ח אייר יום שחרור ירושלים המקודשת מכל ארץ ישראל, אנו מתעלים מדרגה לדרגה, "בכ"ח אייר זכינו להשלמת העבודה שהחלה בה' באייר, וה' באייר נתעלה, נתגדל ונתקדש על-ידי כ"ח אייר". בתחילה הופיע הבניין החומרי של הארץ שמרומז בפסוק, "נחית בחסדך עם זו גאלת" וזכינו להכרות המדינה ולפיתוחה, היישוב הלך והתעצם. אוזר ישראל בגבורה הפיח אומץ ומסירות נפש, בקרב ראשי הישוב להכריז כי קמה מדינת ישראל, והפיח רוח בקרב לוחמי ישראל להתגבר על הקמים עלינו, במסירות נפש נפלאה.

"במלחמת ששת הימים מסובב הסיבות הביאנו למדרגה עליונה יותר "נהלת בעוזך אל נוה קודשך". ריבונו של עולם ניהל אותנו בעוז גדול ותעצומות, ומתוך כך הגענו ל"נוה קודשך" הר-הבית ומקום המקדש". (שיחות הרצי"ה ליום ירושלים).

מהצומח או מהחי. נמצא שהשראת השכינה של בית המקדש היתה גדולה יותר, כי הוא נעשה מחומרים חומריים יותר. וזו, אומר השם משמאל, היתה תכלית המקדש, שתהיה השראת השכינה במקומות היותר נמוכים, כמו שכתוב במלכים א' (ח, כז), בתפילתו של שלמה המלך בהקמת בית המקדש. הוא פונה לה' ומבקש שיקיים את הבטחתו לדוד אביו, "כי האמנם ישב אלוקים על הארץ", (ומצאתי שם בפרוש הרלב"ג, "הנני מתפלל לפניך את התפילה הזאת, כי אני רואה באמת ששכינת ה' יתברך והשגחתו יתמשך גם כן באלו הדברים השפלים וזה מקום פלא...").

ומזה נבין, אומר השם משמאל, את סדר הקדושות במקדשים אלו. במשכן, היו מעט דברים דוממים - האדנים, במשכן שילה היו יותר חומרים דוממים, והקדושה הלכה וירדה עד בית המקדש שהיה רובו מחומרים דוממים - "זהו תכלית המכוון שתהיה השראת השכינה מטה מטה, ולכן נקראת נחלה שאין לה עוד הפסק, וזה היה דווקא עצם התכלית והיה בית עולמים יותר בגדולה". עיקר התכלית של בית המקדש הוא השראת השכינה במקומות היותר נמוכים וחומריים. בניית בית המקדש מחומרים חומריים ביותר, סימלה את התכלית הזו של המקדש, של השראת השכינה כאן למטה בארץ, ולכן קדושתו היא היותר גדולה.

נאמר בדברים (יב, ט), "כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה", ודרשו חז"ל במסכת זבחים (ק"ט, א), "המנוחה זו שילה, והנחלה זו ירושלים". שואל השם משמאל (פרשת ראה, תר"ע עמ' פה): לכאורה נראה שקדושת שילה גדולה משל בית המקדש בירושלים, כי קודשים קלים אפשר לאכול מכל מקום שרואים את מקדש שילה, 'בכל הרואה', ואילו כשיש בית מקדש צריך לאכול אותם בתוך החומות, כך שלכאורה הקדושה של בית המקדש מצומצמת יותר, אבל מזה שחז"ל דורשים שהמנוחה זו שילה והנחלה זו בית המקדש, משמע שמעלת בית המקדש יתרה על שילה?

מבאר השם משמאל, שיש לשים לב ממה היו בנויים המשכן, משכן שילה ובית המקדש. המשכן - היה עשוי מקרשים ויריעות מלמעלה, כל אלה עשויים מדבר צומח - הקרשים, או חי - היריעות שהיו מצמר שבא מן החי, ורק האדנים היו עשויים ממתכת שהוא דבר דומם. משכן שילה - היו הקירות עשויים מאבנים, דבר דומם, ומלמעלה הכיסוי היה מיריעות מן החי. בית המקדש - היו גם התקרות מהצומח והייתה אמה מעזיבה מאבן, מדומם.

יוצא שבכל אחת מהמקדשות "הייתה השראת שכינה במקום יותר חומרי". מקום שעשוי רובו מדומם הוא חומרי יותר, לעומת מקום שנעשה

עומק הפרשה

הרב און טרבליס ר"מ במכון מאיר

לאן נעלמה האות ל' משבט נפתלי

אחה. החלוקה בין בני רחל לבני לאה היא שורש הפילוגים והחילוקים בישראל. כוחו של נפתלי הוא לייצר חיבורים בין שתי האחיות. לכן לפי חלק מהשיטות¹ הוא זה שבישר ליעקב שיוסף עוד חי, שזה תיקון האחוה בין בני רחל לבני לאה. המלחמה בתנ"ך שבה פוגשים את בני נפתלי כמובילים את המערכה, היתה המלחמה בסיסרא. דבורה מצווה לברק מקדש נפתלי "לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבולון". זו המלחמה הראשונה לאחר ההתנחלות השבטית בארץ, שהייתה ציפיה מכל שבטי ישראל להשתתף בה. כפי שעולה משירת דבורה ששיבחה את השבטים שהגיעו לעזור במלחמה וגערה ברמיזה באלו שנמנעו מלבוא. "ראובן למה ישבת בין המשפטים... ודן למה יגור אניות". המשמיה שנדרשה מישראל במלחמה מול סיסרא הייתה לבנות קומה מאחדת בין כל שבטי ישראל. לכן את המלחמה הזו הוביל שבט נפתלי שכוחו הוא חיבור השבטים השונים בישראל לפתילה אחת. וזה נרמז בנשק העיקרי שהתנ"ך מדגיש שהיה לסיסרא "תשע מאות רכב ברזל".

בפנקס של בני שבטו. התשובה לכך היא שבזה **מבארת התורה את מבנה האומה הישראלית. לפני החלוקה לשבטים עם ישראל הוא קודם כל ישות אחת.** לכן בתחילה כותבים את כולם בפנקס אחד כללי שמאחד את כל השמות להדגיש שכולם אברים של גוף אחד. ורק לאחר הכתיבה הכללית אפשר לפנות לשלב הבא ולכתוב כל שבט בפני עצמו, כתיבה שמבטאת את צורתו הייחודית. והנה על שבט נפתלי כותב האר"י: "ואחר כך כל הנשאר בתוכם בפנקס הא', לא היו צריכים להעתיקם בפנקס הב', כי נשאר שם מבוררים לבדם, ונודעים שהם מבני נפתלי". **וצריך להבין מדוע נשאר נפתלי בפנקס הראשון ולא העתיקו אותו בנפרד כשאר השבטים לבטא את צורתו הייחודית.** נפתלי הוא בן בלהה שפחת רחל. רחל קראה לו נפתלי באומרה "נפתולי א-לוהים נפתלתי עם אחותי גם יכולתי". נפתלי מלשון "צמיד פתילי"- כיסוי שמחובר לכלי (רש"י). ומלשון פתיל - "חבל גדול וחזק שחוטיו משתזרים לכלל אחד" (רש"י הירש). בשמו של נפתלי טמון חיבור בין חלקים שונים וזה מלמד על כוחו המיוחד - התחברתי עם אחותי. **לנפתלי יש את הכוח לחבר בין שתי האחיות כמו הפתילה שמחברת חוטים שונים לגוף**

במפקד בפרשה מפרטת התורה את מניין השבטים. בכל השבטים נכתב באופן עקבי לבני שמעון, לבני גד וכו'. מלבד שבט נפתלי שהחסירה בו התורה את האות ל' וכתבה 'בני נפתלי'.

האר"י הקדוש בשער הפסוקים עומד על חיסרון האות ל' על פי ביאור צורת המפקד. הוא מבאר שהנשיאים עברו עם הסופרים באוהלי ישראל וכתבו את כל שמות ישראל בפנקס אחד (כנראה עבה וגדול מאוד). לאחר שהפנקס התמלא בשישים ריבוא שמות בררו ממנו את שמות השבטים בנפרד והעתיקו אותם לפנקס שני. בתחילה את שמות בני ראובן לאחר מכן בני שבט שמעון וכן הלאה. לאחר שסיימו להעתיק אחד עשר שבטים ידעו שכל השמות שנשארו בפנקס הראשון היו של שבט נפתלי אותם לא היו צורך להעתיק לפנקס השני. לכן בכל האחד עשר שבטים, נאמר "לבני" שהיה הקורא בפנקס הראשון אומר לסופר, פלוני בן פלוני תחברנו לחלק בני ראובן הנכתבים בפנקס השני, וכיוצא בזה בשבט שמעון, ואילו בשבט נפתלי נאמר רק "בני נפתלי" כי הסופר לא הקריא את שמותם לכותב.

אולם צריך להבין את דברי האר"י הקדוש שלכאורה נעשתה בספירה עבודה כפולה, שהרי היה קל יותר לכתוב מתחילה כל אחד ישירות

המשך המאמר בעמוד 6 <

לומדים ב'אורות הקודש', יצא שלמדנו דברים עמוקים, נוראים נשגבים בעניין חיים ומוות, מעבר לחיים, עולם הזה, עולם הבא וממילא מתוך כך, דברים שנוגעים גם בעולם הנשמות. כל מה שהעירות עכשיו, אתמול עסקנו בו! רק לפני כמה שעות! לא בכל יום עוסקים בדברים מופלאים ומיוחדים כאלה. אתמול עסקנו בזה בחבורת אנשים רציניים, אנשי תורה, והנה עברו שעות אחדות, אתה בא מחוץ לארץ ומברר את המסכתא הזאת. ריבוננו של עולם הכין את הפגישה בינינו. הוא חשב רגעים אחדים, ואמר לי: אני חושב שמה שאנשים קוראים מקרה, פירושו הוא: אלוקים באינקוגניטו. פירוש המילה אינקוגניטו הוא כאשר המלך יוצא פעם שלא בבגדי מלכות אלא בתחפושת, לא מוכר ולא נודע. מה שמחשיבים כמקרה, זה אלוקים בהסתר פנים. זו הייתה מילה חריפה וכשרונית של אמונה בהשגחה ובהנהגה אלוקית!

1. ע"פ שיחות הרצ"י אורות התחיה פרק כ"ב עמ' 353-4.

פתאום מציג עצמו בשם: מרדכי בן צבי הלוי. אני שמחתי מאוד שאדם שבא אלי מוצא צורך לגלות את התודעה היהודית שנתעוררה בו. הוא התחיל לספר לי: אני נזכר בסבא, אצלו היו תפילין ועוד דברים. הוא ישב על הספה וסיפר כל מיני מעשים וזכרונות.

לאחר חילופי דברים והיכרות, הוא פנה אלי ושאל אם אני יכול להסביר לו מה זה עולם הבא. הוא הדגיש במיוחד: לא סתם עולם הבא - עולם הנשמות. אמרתי לו: יש אצלנו כבר כמה שנים פעם בשבוע ביום רביעי שיעור בדברים רוחניים פה בחדר ליד שולחן זה. מתקבצים בערב בוגרי הישיבה, תלמידי חכמים, ולומדים בעיון ובעומק את הספר הגדול של הרב אבא זכרוננו לברכה: 'אורות הקודש'. אנו לומדים כסדר, פרק אחר פרק, בעמקות, בסגנון מדעי, דנים ומעירים במשך זמן רב. אמרתי לו: עלה בדעתי דבר מעניין. כעת יום חמישי לפנות ערב, ואתמול היה יום רביעי בו התקיים השיעור. יש כאן סוג של גורל, ריבוננו של עולם הנחה אותנו. בסדר הדברים שאנחנו

ניתן ללמוד מהסיפור הבא שאין מקריות. לפני שנים אחדות בא אלי אדם אחד. הוא היה אפיקורוס מחפש דרך, מחפש אלוקים, מחפש שמים, ושאל אם אני מסכים שיבוא אלי לפגישה. אדם רציני מאוד ומחפש, שכבר נפגש עם כמה אנשים, אך זה לא סיפק אותו. במשך כשנה הוא בא אלי, וסיפר לי את כל מהלך חייו, כל המבוכות והעניינים. במשך הזמן הקשר התפתח, והוא החל להביא אלי אנשים נוספים. פעם הוא סיפר שעומד לבוא לביקור קצר אדם רציני ומלומד מהונגריה. כל מהלך חייו של אותו מלומד היה חומרני, מטריאליסטי, מרכסיסטי, במין דת ואמונה חומרנית רצינית מאוד. הוא היה בבית הסוהר בזמן הממשלה הפשיסטית, ואחר כך היה בבית הסוהר של הקומוניסטים.

כאשר הוא נכנס אלי, הוא שאל אם אני יודע הונגריה. עניתי שאיני יודע הונגריה, אבל בגרמנית אני יכול לדבר. הוא הציג את עצמו: 'איך פין', אני, 'מרדכי בן צבי הלוי'. הנוכחים התפקעו והתפוצצו מצחוק. מתבולל שבמתבוללים,

נתן קוטלר

המסר הנפול של שומרי החומות

לְהַיָּדוּ (תהילים קכב ג) - עיר שהיא עושה כל ישראל לחברים" (ירושלמי חגיגה ג, ו). בספר שמואל ב' נאמר "וַיִּלְכְּ הַמֶּלֶךְ וַאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלַם אֶל הַיְבֵסִי וַיֹּשֶׁב הָאָרֶץ" (שמואל ב' ה, ו). ומסביר הרד"ק: "וכיון שמלך על כל ישראל הלך אל ירושלם ללכוד מצודת ציון לפי שהיתה קבלה אצלם כי ציון ראש ממלכת ישראל ולא ילכוד אותה אלא מי שיהיה מלך על כל ישראל". ישנה מסורת עתיקה שרק כאשר עם ישראל מאוחד הוא זוכה לירושלים, אך כאשר ישנם חילוקי דעות בעם ישראל שמביאים לידי חילוקי לבבות ואין מלך על כל ישראל אי אפשר לזכות בירושלים. זהו המסר השני של שומרי חומות ירושלים.

אחרית דבר

ובכן, מי צודק מה באמת אומרים שומרי חומות ירושלים? האם הם מדברים על הייעוד שלנו או על האחדות שלנו? האמת היא שכיום נראה ששתי השיטות נכונות. שומרי ירושלים קוראים לנו לזכות לכך שה' ישוב לציון אם נרצה באמת בבניין הרוחני של ירושלים, אם נרצה באמת לחיות את ייעודנו בעולם. 'אתה תקום תרחם ציון כי עת לְחַנְּנָהּ כִּי בָּא מוֹעֵד. כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבִינָהּ וְאֶת עֲפָרָה יְחַנְּנוּ'. וכמו כן שומרי ירושלים קוראים לנו לזכות בבניין ירושלים אם נפתח את לבנו לכינוס נדחי ישראל ונשכיל לחיות באחדות כאיש אחד בלב אחד עם אחינו כל בית ישראל. 'בִּוְנָה יְרוּשָׁלַם ה' נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנְּסוּ'. האם נפתח את לבנו ונקשיב לשומרי החומות?

הצדק האלוקי. אך השאלה הגדולה היא כיצד הנבואה הנשגבת הזאת תתגשם במציאות? התשובה היא באמת פשוטה מאוד ונמצאת בפסוק הבא: "כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבִינָהּ וְאֶת עֲפָרָה יְחַנְּנוּ" (שם טו). אנחנו צריכים באמת לרצות לחיות את הייעוד הזה. 'ירצו ויאהבו אבניה ועפרה להקים את בניינה. והחכם הכוזרי פירש: 'אתה תקום' - מתי? 'כִּי רָצוּ', כלומר, כי ירושלם תבנה וְשִׁיכְסְפוּ ישראל לה תכלית הפסוק עד שיחננו אבניה ועפרה" (רד"ק תהלים קב, טו). ה' יקום וישוב לציון כאשר אנחנו באמת נרצה לחיות לאור הייעוד שלנו, הכל תלוי ברצון שלנו. "אם נדע את גדולתנו אז יודעים אנו את עצמנו, ואם נשכח את גדלנו אנו שוכחים את עצמנו" (אורות התחיה ה). זהו המסר הראשון של שומרי חומות ירושלים.

ירושלים ואחדות נדחי ישראל

השיטה השניה היא שהשומרים אומרים את הפסוק 'בִּוְנָה יְרוּשָׁלַם ה' נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנְּסוּ'. חז"ל אומרים 'אימתי בונה ירושלים ה' - בזמן שנדחי ישראל יכנס' (ברכות מט, א). התנאי לבניין ירושלים הוא בניין האומה, כינוס נדחי ישראל. לא מדובר רק בקיבוץ גלויות פיזי שכל נדחי ישראל יעלו לארץ ישראל, אלא בעיקר שידעו לחיות אחד עם השני באחדות (ראה ישעיה יא, יב-ג). אם אין אחדות אין ירושלים. שהרי ירושלים לא נחלקה לשבטים (ב"ק פב, ב). רק כאשר עם ישראל באחדות ניתן לזכות בירושלים. "א"ר יהושע בן לוי 'ירושלם הִבְנִינָהּ פְעִיר שְׁחָבְרָה

מה אומרים השומרים?

בנבואת ישעיהו נאמר "עַל חוֹמֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַם הַפְקֵדְתִי שְׁמֵרִים כֹּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תְּמִיד לֹא יִחָשׂוּ הַמְּזַכְרִים אֶת ה' אֵל דָּמֵי לָכֶם" (סב, ו). חז"ל שואלים בגמרא במנחות (פז, א) מה אומרים אותם השומרים שמופקדים על שמירת חומות ירושלים? והרי נאמר "לֹא יִחָשׂוּ... אֵל דָּמֵי לָכֶם" ומשמע שיש בפיהם מסר חשוב! ישנן שתי דעות בגמרא: לשיטת רבא בר רב שילא השומרים אומרים את הפסוק "אתה תקום תרחם ציון כי עת לְחַנְּנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד" (תהלים קב, יד). ולפי שיטת רב נחמן בר יצחק הם אומרים את הפסוק "בִּוְנָה יְרוּשָׁלַם ה' נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנְּסוּ" (תהלים קמז, ב). מה המשמעות של הפסוקים הללו שהשומרים אומרים? אנו נקראים להקשיב היטב לדברים שהשומרים אומרים כי יש בפיהם מסר ובשורה לימינו.

לרצות באמת בבניין הרוחני של ציון

השיטה הראשונה היא שהשומרים אומרים את הפסוק "אתה תקום תרחם ציון". מדובר בגאולה העתידית שאנו מתפללים עליה שלוש פעמים ביום 'ולירושלים עירך ברחמים תשוב'. יום יבוא וירושלים תיבנה לא רק בבניינה החומרי, אלא גם בבניינה הרוחני. ירושלים תיהפך להיות מרכז רוחני לכל העולם כפי שמתואר בנבואת ישעיהו 'וְנִהְיֶה אֱלֹוֵי כָל הַגּוֹיִם'. ירושלים תיהפך להיות "עיר הצדק שהצדק צומח בה" כדברי רבי שלמה אלקבץ, היא תצמיח בנו ובאנושות כולה את

על הסיפור היהודי - עובדות מול נרטיבים. מחשבות בעקבות מבצע "מגן וחץ" תחרות האירוויזיון ולרגל יום ירושלים.

מוסלמי.
 4. שמה של ירושלים במקורות אסלאמיים מצביע על אי שייכותה של העיר לבני דת האסלאם, המוסלמיים.
 אין במסגרת זאת מקום להאריך בראיות לכל העובדות הללו, אך חשוב להזכיר את המובן מאליו: ירושלים היא מקום המקדש - הראשון, השני (ובע"ה, במהרה בימינו, השלישי...); ירושלים נזכרת בתנ"ך 667 פעמים; היא שימשה כעיר בירה מאז כיבוש ירושלים בימי דוד המלך.
 אפשר היה להוסיף עוד מידע רב, אך הרעיון, כך נדמה לי, הובן. לא נרטיבים כי אם עובדות.

כן אני עוד חי

ובחזרה לדבריו של מדלי, המבטאים, גם הם סוג של כיסופים, אך מסוג אחר: לא כיסופים לציפון כי אם לזוף אירוויזיוני מנותק משורש, המבקש לשאת חן בעיני העולם גם על חשבון הזהות הייחודית שלנו כעם בעל מורשת מפוארת שחוללה מהפכות עולמיות.
 עובדת היותנו שנואים ונרדפים אינה עיקר העניין. השאלה היא מדוע אנו נרדפים? מה הפך את העם היהודי לעם אחד, גם כשהיה מפוזר בארבע כנפות תבל? מהי הבשורה הייחודית שלנו?
 במזמור קכ"ב בתהלים, אותו היה מכנה הרב חנן פורת, ממשהררי ירושלים, "שיר של יום ירושלים" נכתב: "יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחִבְרָה לָהּ יַחְדָּו". וכך כתב הרב חנן: "פירשו חז"ל שירושלים עושה את כל ישראל חברים. והדבר רמוז בפסוק הצמוד: המשך המאמר בעמוד 6 <

כל כך מזאת הישראלית והמערבית. בחוברת שפרסם לפני שנים מספר כתב את הדברים הבאים: "כשם שמה שמאפשר את ניצחון הרוע הוא אילמותו של הטוב, כך גם הדרך לניצחון השקר היא אי השמעת קול האמת. במילים אחרות, ההימנעות מהשמעת קול האמת והכניעה לשקר משיקולים פרגמטיים שונים מובילות לכך שהשקר יתפשט ויריים ראש.
 וכשהשקר מרים ראש, הוא מרים את ראשו בכל מקום - עלילות על מדינת ישראל כאילו היא מדינת אפרטהייד, האשמת חיילי צה"ל בפשעי מלחמה, ואף הכחשת הקשר של העם היהודי לארצו תוך התעלמות גסה מכל העובדות ההיסטוריות ללא מצמוץ. והכל נובע מכך שאין נאבקים נגד השקר מלכתחילה".
 "מאז כיבושה בשנת 638, פרט לשתי תקופות קצרות, ירושלים כלל לא הייתה מקום קדוש למוסלמים... בשתי התקופות הללו, המוסלמים רצו בה מסיבות פוליטיות מובהקות, ולא מסיבות דתיות, כנהוג לחשוב..."
 בדבריו מציין ד"ר בוקעי כמה עובדות שלעניות דעתי חשוב שכל תלמיד ותלמידה ישראלים יכירו היטב:

1. ירושלים אינה מוזכרת בכתבי הקודש האסלאמיים.
2. ירושלים מעולם לא הייתה עיר בירה של אף ישות מדינית מוסלמית.
3. ירושלים הייתה תמיד מוזנחת תחת שלטון

במוצאי השבת שעברה התרחשו כמעט במקביל שני אירועים שלאאורה אין ביניהם כל קשר: מבצע "מגן וחץ" נגד ארגון הטרור הג'יהאד האיסלאמי הגיע לסימומו המוצלח, בחסדי ה' המרובים, ובמקביל - נערכה בלונדון תחרות הזמר האירופאית - האירוויזיון, בה לקחה מדינת ישראל חלק.
 בדברים הבאים אבקש להתייחס לדברים שאמר בראיון דורון מדלי - משורר, פזמונאי ומי שכתב את השיר שייצג את מדינת ישראל בתחרות:

"האם הסיפור היהודי והרדיפה, שמספרים לנו כבר 2,000 שנה אותו סיפור, אולי אפשר להחליף סיפור, אולי ליהודים יש עוד סיפורים לספר בעולם. להפסיק עם הטיורף של הנרדפים, ושל השנואים... כל הקיים שלנו בעולם הוא שאנחנו שנואים. זאת אומרת, היתה שואה, אבל היא היתה לפני 75 שנה, 80 שנה, עוד מעט, אפשר להתקדם לסיפור חדש. זה נורא משעמם. מיצה את עצמו נורא בעיניי, באמת".
 דבריו עוררו, מטבע הדברים, זעם רב. על זילות זיכרון השואה, ללא שמץ רגישות כלפי הניצולים ומשפחותיהם. ועם זאת, דבריו שנאמרו כמשיח לפי תומו, מספרים, כך נדמה לי, סיפור חשוב מאוד.

מידע שכל אחד חייב להכיר

לפני כ-15 שנים למדת במשך תקופה קצרה קורס מרתק באסלאם, מהד"ר דוד בוקעי מאוניברסיטת חיפה. יסודות רבים מדבריו מלווים אותי עד היום ומסייעים לי לפענח את המגנטיות הערבית, השונה

דברי זיכרון ופרידה מידיד נפשנו, הרב יאסו יהושע דוד דג'ן זצ"ל

הרב שמעון זנו

נ.נ' כפופה נ' פשוטה - "נאמן כפוף, נאמן פשוט". פרש"י "אדם כשר צריך להיות כפוף ועניו, וסופו להיות פשוט וזקוף לעוה"ב". אישיותו התבלטה בשתי דרכים שונות:
 הדרך הראשונה היא פשטות וענוה וכפיפות מוחלטת, לא מחזיק טיבותא לנפשיה ולא מתגדה "לי נאוה תהילה" מעולם לא שידה.
 הדרך השנייה בה דבק, להיות נאמן לתעודת הוותיו. הכיר בערך המרומם אשר חנן אותו ריבון כל העולמים, ומתוך כך פעל במרץ להשלים כל עניינים.
 "ויקום מתוך העדה" בלי רפיון וחולשה, בהשקעה עצומה ומחשבה רבה איך לחבר תורה שבכתב יקרה עם תושב"ע ודקדוק הלכה.
 ז.ה. ט. כ.ל. אם אתה עושה כן הקב"ה זן אותך, חן אותך, מטיב לך, נותן לך ירושה וקושר לך כתר לעוה"ב.

ותמיד הכל זוכה. איש בית המדרש שלביתו הולך בינתיים, כשאחריות בעל ואב על הכתפיים, ולחזור אף פעם לא שוכח "וקווי ה' יחליפו כוח".
 ג.ד. -"גומל דלים" בעינינו ראינו פלאים, איך מצודתו פרושה על כל החיים. ראשון לכל דבר שבקדושה, לכל דורש ושואל נחלץ מיד לעזרה ובפיהו תושייה. והחשוב ביותר שלא מפני המית הלב המסתערת, ולא להשקית נפשו המצטערת, ובטח ובטח לא לשום תועלת, אלא דאגה ואהבה לזולת, בליבו תמיד בוערת. הכל בנעימות וחביבה, אוהב הבריות ומקרבן לתורה. ניכר היה ומאוד גלוי לעין, שרו הצדקה וגמילות החסד לו נגלה, לא אני זה שעושה טובה, אלא שמח בחלקי ומה נעים גורלי שזוכיתי לזאת המצווה. בדיוק בזמן הסתלקותך, אוזני כל העם אל ספר התורה "כי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו".
 אופן חיך אמרו אמר "כי טוב חסדך מחיים שפתי ישבחוך", החסד הוא הטוב והתכלית של החיים, והוא טוב מן החיים עצמם, שהוא רק אמצעי אליו.

"דודי ירד לגנו לערוגות הבושם, לרעות בגנים וללקוט שושנים".
 נתבקשתי לכתוב לכבוד נשמת ידיד נפש ומאוד קרוב, שמו טוב משמון טוב, שכל כולו טוב, אברך נעלה לשם ותהילה, אב בחכמה רך בשנים, שקדן ויושב אהלים.
 חשבתי מעט ונזכרתי קט במדרש חכמים, שדרשו בהיותם קטנים, מילים נשגבים, שאפילו בימי יהושע אינם נשמעים, ואצל ר' יהושע שלנו הינם מאוד נחשבים, מדרש אותיות הקדושות (שבת קד).
 א.ב. -"אלף בינה" פרש"י למד תורה. לצו הזה ר' יאסו נשמע יום יום, שנה שנה, בשבתות ובמועדים ואף בבין הזמנים. הפוך בה והפוך בה, אמור לחכמה אחותי את, חורש וקוצר ולגורן מעמה

הבחירה וההחלטה לפגוש את הטוב בנישואין

שמתמלאים בטוב ובשמחה. לאחר הפגישה, התרגול לבני הזוג הוא - להתמקד בטוב בכל יום ויום ועד כמה שניתן, כל היום, ולרשום את הפעולות החיוביות והשמחות ביניהם ובין ילדיהם. וראה זה פלא, הרשימות הולכות ומתארכות, עד שהן מופנמות וכבר אין צורך לרשום, כי הכול רשום על לוח ליבם. גם הפעולות הקטנות לכאורה, יש בהן ערך רב ומשמעותי שבונה קומה נוספת והעצמת הטוב. כמו למשל: "הכנתי קפה מיוזמתי לבעלי", "שיחקתי בכדור עם הבן שלי", "סיפרתי/ שרתי לילדה שלי לפני שינה", "החמאתי לאשתי פעמיים/ארבע פעמים במשך היום", וכן הלאה. הפעולות הקטנות, "מולידות" פעולות גדולות יותר, לרווחת והנאת שני בני הזוג והמשפחה כולה.

מתוך אווירה כזאת, או שהקשיים שהיו ייעלמו או שניתן לטפל בהם באופן יעיל וקל יותר, כי הם "יושבים" על מצע נעים ורך של שותפות ואהבה. בהמשך יגיעו קשיים נוספים שהם חלק אינטגרלי ממסע החיים. מכיוון שיש חוויות זוגיות נעימות וטובות, ההתמודדות בהם תהיה ממוקדת וקלה יותר. וככלל הידוע "מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך", קל וחומר כשהחושך אינו מורגש, כשיש הרבה אור וטוב בחיי בני הזוג.

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם - esteravr@gmail.com

ונעימה, גם אם עדיין לא נפתרו הקשיים.

חשוב לדלג מעל המכשולים בבחינת "ודילוגו עלי אהבה" ולהתרום מעליהם, לגובה האמיתי הפנימי שבתוכנו, לאור האהבה האלוקית. ריבוננו של עולם נתן לנו כל כך הרבה טוב. אלא שבתוך חושך הבעיות, כשמתרכזים בהן, עינינו נלאות מלאות את הטוב הרב שיש בנו ולנו. "ודילוגו עלי אהבה", הוא גם לא רק לשמוע את התוכן והסגנון הלא נעים, או הקשה, של בן הזוג, אלא להקשיב לאכפתיות, לאהבה שהוא משדר בבחינת לדלג על המחשבה שהיא אויב, ולהרגיש עד כמה הוא אוהב.

ישנם זוגות שבפגישות הם משליכים זע"ז את קשייהם, או גם מתייאשים ממצבם האישי שנדמה להם שלא ניתן לצאת ממנו. אני מפנה את מבטם, להתחיל למנות את הטוב שיש להם. כמו: ילדים וילדים בריאים, בית, אוכל, עיניים לראות, רגליים להלך, מכונית וכו' וכו'. ככל שהם (בהתחלה מחפשים מה טוב) מונים פרטים של טוב, הם מחייכים זל"ז, היחס ההדדי נעשה רך ונעים יותר. כשהמבט מופנה לאורות שיש להם בחיים, גם תוך כדי הצללים, הם מגיעים לשלב של **בחירה והחלטה**. כשמישהו בנסיעה מגיע לצומת T, עליו לבחור ולהחליט לאיזה צד לפנות. כשבוחר בצד ימין, השמאל מאחוריו וכן להיפך. כמו כן, מי שבוחר לראות את הטוב והאור, אז יהיו הקשיים והצללים מאחוריו. ראיית הטוב נותנת כוחות ושמחה וממילא עוצמת הקשיים פוחתת, ככל

אנחנו חיים בעולמו של הקב"ה שמרעיף עלינו טוב אינסוף, כפי שהוא אינסופי. כל מה שעלינו לעשות, הוא לפתוח את עצמנו לקבלת השפע האלוקי. הפתיחה הזאת מגיעה בד"כ מתוך התמודדויות בחיים שעל ידן אנחנו גדלים ומתפתחים.

יש מי שמתקשים ומחליטים להגיע ליעודן זוגי, מעלים את הקשיים, את כאבי הנפש והתסכולים. חשוב להתייחס לקשיים ולבדוק את המקור שממנו הם מגיעים. רוב הקשיים הזוגיים, אינם בגלל בן הזוג (ולכן אין מקום להאשמה), אלא שנוצרים מצבים שנוגעים במקום הכואב שעדיין לא קיבל מענה הולם. **המצבים האלו והקשיים הרגשיים שבעקבותיהם, נוצרים כדי שיעלה המקום הכואב ויקבל חוויה מתקנת. בני זוג שמודעים לכך, מגיעים למצב של תמיכה והשלמה הדדית.**

אלא שפעמים רבות, התלונות ההדדיות, ביטויי הכעס והנבירה בתוך המחשבות השליליות זע"ז, יוצרים אווירה עכורה ושקיעה בבוץ הבעיות, עד כדי שקשה לצאת מהן ונותרים עם ריחוק רגשי וצער גדול.

כדאי לבני הזוג, במקום לתנות את בעיותיהם, להעניק מתנה זה לזה ולפגוש את הטוב שיש בחייהם. למרות כל הקשיים, למרות כל הצללים, יש בחייהם גם הרבה טוב. כשבני הזוג פוגשים את הטוב שיש להם, הם משנים גישה במאה ושמונים מעלות, מתחילים לחייך והאווירה נעשית נקייה

ליל שבועות

במכון אורה

ציבור הנשים פוזמן ללימוד פרופם, בליל חג פתן תורה

23:15-00:00	הרבנית שרה מס
00:15-01:00	הרבנית גאולה ניסים
01:15-02:00	הרב מאיר טויבר
02:15-03:00	הרב ערן ישועה
03:15-04:00	הרב יורם אליהו

אוסאנינו

ההרשמה לשנת תשפ"ד בעיצומה!
לפרטים - שוהם 052-560-7494

מכון אורה כנפי נשרים 3, ירושלים 02-6528344 | meirtv.com/ora

המשך המאמר של הרב לביא מעמוד 5 <
שֶׁשֶׁם עָלוּ שְׂבָטִים - והאות 'שין' באה כנימוק - בגלל 'שֶׁשֶׁם עָלוּ שְׂבָטִים' כולם, והם עושים אותה יחדיו".

זיכרון ירושלים והכיסופים אליה הם שחיברו את העם היהודי לאורך הדורות והפכו אותנו לעם אחד, לטוב ולמוטב. היו ימים שהזיכרון הזה, העובר כמזמור מדור לדור, הושר מעל אותה במה, באירוויזיון שהתקיים במינכן (התשמ"ג - 1983), כמעין תזכורת לעם הגרמני: "חי, חי, כן, אני עוד חי. זה השיר שסבא שר אתמול לאבא והיום אני".
"השורות: חי, חי, עם ישראל חי", "טוב שלא אבדה עוד התקווה" ר"בשמי עמוד האש עוד קם" מתייחסות באופן ברור לשואת יהודי אירופה... (על פי ויקיפדיה). זיכרון יסורי הדורות, זיכרון הכיסופים לירושלים, הם גם מקור התקווה בת שנות האלפיים: "טוב שלא אבדה עוד התקווה".

המשך המאמר של הרב טרבליס מעמוד 3 <

"ברזל" ראשי תיבות של ארבע אימהות השבטים בלהה רחל זילפה לאה? כי זו הנקודה שבא סיסרא לעורר בישראל - לגבש אחדות בין הבנים השונים של ארבע נשות יעקב. כוחו של נפתלי להתחבר לכל השבטים בא לידי ביטוי גם בנחלתו בא", שלפי המלבי"ם³ היתה מחוברת לנחלות כל השבטים: "נחלתו התפשטה בכל עבר המזרחי אצל הירדן וכן ממזרח למערב, עד שפגע עם כל השבטים".

ולכן דווקא נפתלי נשאר כתוב על הפנקס הראשון. כל שבט נכתב בפנף בפנקס חדש לבטא את ייחודו הפרטי. ואילו היחוד הפרטי של נפתלי הוא להיות מחובר לכל ישראל. לכן שמות בניו נשארו כתובים בפנקס הראשון בו נכתבו כלל ישראל. ומעבודתו של נפתלי אפשר וצריך ללמוד את העבודה לעסוק בחיבורים ובאהבה לכל אחד מישראל.

1. ילקוט ראובני ויגש 2. שער הפסוקים פרשת עקב 3. בראשית מט,ט

במדבר

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים,
אולי תזכו בפרס! meirkids.co.il

הצטרפו למנויי ערוץ מאיר לילדים!
באתר meirkids.co.il בטלפון 0732379860

שאלו בפרשה

1. כיצד מכונה ספר במדבר בלשון חכמינו?
2. באיזה כיוון היה דגל מחנה דן (צפון/דרום/מזרח/מערב)?
3. אלו שני שבטים היו עם דגל מחנה יהודה?
4. מי היה הבן הבכור של אהרון הכהן?
5. מאיזה גיל ספרו את בני ישראל, ומאיזה גיל את בני שבט לוי?
6. בכמה שקלי-כסף פוידים את הבכור?

חידה

12-1=12 הייתכן?

המלצת השבוע

חג השבועות יחול ביום שישי הקרוב! היכנסו במהלך השבוע לדף 'חג השבועות' באתר ותיהנו ממגוון תכנים מעניינים לחג!

המונית בפרשה

מצאו למה התמונות רומזות מתוך פרשת השבוע

אדם שלם

הַחֲמִינִי לְמִדּוֹ מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבִיעִי שִׁי כָּל הַמְּלֻמָּד אֶת בֶּן חִבְרוֹ תוֹרָה - כְּאֵלוֹ יִלְדוּ. זֶה אוֹמֵר, שְׂמִי שְׂמֻלְמָד אָדָם אַחַר תוֹרָה, הוּא כְּאֵלוֹ הוֹלִיד אוֹתוֹ, לְמִרְוֹת שֶׁהוּא לֹא אֵבֶא וְלֹא אֵמָא שְׁלוֹ! מְדוּעַ? הָאָדָם מְרַכֵּב מִגּוֹף וּנְשָׁמָה. הַגּוֹף לְבָדוֹ דוֹמָה לַגּוֹף שֶׁל בְּעָלֵי הַחַיִּים, גַּם הֵם אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים, יְשָׁנִים וְנִהְיִים. הַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵיא בְּתִכּוֹן שִׁישׁ בּוֹ, בְּנִשְׁמָה וּבְרוּחַ. לָכֵן, כְּמוֹ שְׂאֵבֶא וְאֵמָא הִבְיִאוּ אוֹתָנוּ לְעוֹלָם מְבַחֲיָנָה גּוֹפְנִית, כִּךְ מִי שְׂמֻלְמָד אוֹתָנוּ תוֹרָה - הוּא כְּאֵלוֹ מְבִיא אוֹתָנוּ לְעוֹלָם, מְבַחֲיָנָה רוּחְנִית. זֹאת גַּם הַסְּבָה לְכִךְ שְׂכֵמוֹ שְׁעֵלִינוּ לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים שְׁלָנוּ, כִּךְ עֵלִינוּ לְכַבֵּד גַּם אֶת הַמּוֹרִים שְׂמֻלְמָדִים אוֹתָנוּ.

הַשְּׁבִיעִי נַחֲגַג בְּעֶזְרַת ה' אֶת חַג הַשְּׁבִיעוֹת, בּוֹ קִבְּלָנוּ אֶת הַתוֹרָה. גַּם בְּעַם יִשְׂרָאֵל כְּאֵמָה - כְּמוֹ בְּכָל אָדָם - יֵשׁ גּוֹף וּנְשָׁמָה, גְּשָׁמִיּוֹת וְרוּחְנִיּוֹת. בְּחַג הַפֶּסַח יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם וּבְכִךְ נִגְאֵל הַגּוֹף שְׁלָנוּ וְכֵאלוֹ עִם יִשְׂרָאֵל נוֹלַד מְחֻדָּשׁ, וּבְחַג הַשְּׁבִיעוֹת ה' נִתֵּן לָנוּ אֶת הַתוֹרָה - וּבְעֶצֶם גְּאֵל וְהוֹלִיד אוֹתָנוּ מְחֻדָּשׁ מְבַחֲיָנָה רוּחְנִית!

ישי, ערוץ הילדים

-מה עושה פיל במדבר בצהרי היום? צל.

-מי לא עובד אפילו יום אחד לפרנסתו? שומר לילה!

-אם יש סוכר לבן, אז יש גם סוכר לבת?

במדבר מאת יוסי שחר.
להזמנת סדנאות קומיקס: 0549-256994

זה קלי!
נרשמתי לחוג ציור

רוצים לדעת איך לצייר אותנו?
באמת איך?

הכנסו לאתר ערוץ וצפו בפרק מאחורי הקלעים של הסדרה פרשיהו! נחשוף את כל הסודות...

פרשיהו, יש דרך הרבה יותר פשוטה!

מדוע עם ישראל מתחיל מהמדבר? המדבר הוא מקום קיצוני, ללא רכוש, ללא תרבות, ללא חוקים. כדי לבנות את עם ישראל אחרי כל מה שעבר במצרים יש צורך לאפס הכל ולבנות אותו מחדש. פתאום קם עם ומחליט שהוא ומקבל תורה. שנזכה!

זוכה לפרשיות בהר-בחוקות: יהונתן מאיר אליסיאן

תכונת עמדתם של ישראל היא מושלמת בהיותה ממולאה בעז מלכותם, באופן הראוי להם להתעלות כפי ערכם, בתור עם גדול וקדוש, עם חכם וגבון, כשהם לעצמם. העוז הלאומי של המלוכה מקושר עם ירושלים, ששם ישבו כסאות לבית דוד. החוסן הלאומי הישראלי פגש בדרכו מכשולים רבים, ועוד הוא עלול לפגוש, וכולם יצח בעז ד' ויעמוד לנצח...

עולת ראי"ה א', רלג

אורות הפרשה

הרב חגי לונדין ר"מ במכון מאיר

דגל ירושלים

ספר במדבר, שאותו אנו מתחילים השבת, עוסק במסע המחנות של עם ישראל במדבר. כיצד מנוהל סדר התנועה? באמצעות דגלים!

לכל שבט יש דגל מיוחד, סימון ייחודי משלו שעל פיו יודע הוא לאיזה כיוון עליו ללכת. דגל הוא נס מתנוסס; אובייקט שמאפשר לשאת את העיניים למעלה ולראות נקודת שאיפה. גם בתוך הפיתולים של המדבר תמיד הדגל מול עינינו - 'איש על מחנהו ואיש על דגלו'. השבוע אנו מרימים דגל נוסף - דגל ירושלים! ירושלים היא אותה נקודת שאיפה שלאורך כל דורות עומדת מול עינינו; גם בכל הקשיים ובכל הגלויות, בכל הפיתולים ובכל הסיכוכים - כל הדרכים מובילות בסופו של דבר לירושלים, לנקודת הקודש בעולם. ירושלים מלשון 'ראו-שלם' - ראו את השלמות. מקום בו כדברי חז"ל: 'נשקי רקיע וארעא אהדדי'; מקום בו העולמות מתחברים.

על סדר היום

הרב שלמה אבנר

שליכו חפץ (ע"ז יט א. ואמר הגר"ח קניבסקי: דעביד כמר עביד ודעביד כמר עביד. פסקי שמועות פא).
ש: כיון שספירת העומר הוא לספור מתי נגיע למתן תורה, אז למה לא סופרים הפוך: היום כך ימין עד לשבועות?
ת: כי ביציאת מצרים לא ידענו מתי יהיה מתן תורה.
ש: האם כדי שלא יצא מאוחה, מותר להקדים ערבית, או לא מפני שצריך "תמימות"?
ת: אשכנזים לא, ספרדים מקילים (מ"ב תקיד, א. שו"ת יחווה דעת ו, ל).
ש: מותר לשים אילנות בבית הכנסת לשבועות?
ת: כן. יש נוהגים זכר לדין על האילנות בעצרת והגר"א שולל מנהג זה (מ"ב תצד סק"י).
ש: חייבים לאכול חלבי?
ת: זה מנהג שאינו מחייב. אפשר גם שניהם בתנאים מסוימים.
ש: כמה זמן יש לחכות בין חלבי לבשרי?
ת: שיטות שונות. יש אומרים שאפשר לאכול מיד בתנאי שינקה היטב פיו וידי. יש אומרים שאחרי גבינה קשה יש לחכות שש שעות. ויש אומרים שדי שעה אחת. ויש אומרים שגבינה צהובה בימינו, אין דינה כגבינה קשה, שהיא גבינה שעמדה שנה שלמה או חצי שנה. ויש אומרים שדינה כן כגבינה קשה.
ש: אפשר לצלות על מנגל?
ת: כן, אבל יש שתי בעיות. א. התעסקות שמביאה ביטול תורה. ב. ריבוי הלכות לגבי איסוף עצים, סידור פחמים, כיבוי, דין מנגל גז או חשמלי. יש ללמוד הלכות אלה.

שו"ת שבועות

[רשם: הרב מרדכי ציון]

ש: מה נוהגים במיוחד בחג השבועות?
ת: לימוד תורה.
ש: מה כדאי ללמוד בליל שבועות?
ת: אין אדם לומד תורה אלא במקום שליכו חפץ (עבודה זרה יט, ב).
ש: האם חייבים ללמוד כל ליל שבועות?
ת: לא. אך זה מנהג טוב. מי שאין לו כוח, ישתדל ללמוד עד חצות (מג"א או"ח תצד).
ש: מה עדיף, ללמוד כל הלילה גם אם יירדם בתפילת שחרית או לוותר?
ת: לוותר. כי תפילת שחרית בלי להירדם היא דין גמור, ולימוד בלילה הוא מעלה. ריעב"ץ (סידור עמודי שמים).
ש: מה עדיף, בלילה או ביום, אם ביום ילמד יותר?
ת: ביום, כי תוספת לימוד הוא דין גמור, ולימוד דווקא באותו לילה הוא מעלה.
**אמנם אמר הגר"ח קניבסקי שמנהג ללמוד בלילה ועדיף הלימוד בלילה אפילו שיצא שילמד פחות זמן ביום הבא (פסקי שמועות פא-פב). אמנם אחד מנכדיו שאל פעם את הגר"ש אלישיב מדוע לא נוהג ככל בית ישראל להיות נייעור כל הלילה בליל שבועות, וקם כהרגלו בשעה 2 אחרי חצות. הגר"ש אלישיב הסביר לו שעשה חשבון שבשניו שעות השינה המעטות שלו לא ריוח זמן של לימוד תורה, ועוד יחסרו לו 15 דקות! בשביל לימוד דקות יקרות אלו, הכריע כי עדיף שילך לשון בתחילת הלילה כהרגלו (השקדן ב 240).
ש: האם חייבים ללמוד סדר התיקון של ליל שבועות?
ת: לא חייבים. אין אדם לומד תורה אלא במקום**

הספר "ירושלים מאירת העצמיות"
 של הרב אלישע ויזליצקי זצ"ל
 במהדורה מחודשת.

מברר את עניינה של ירושלים ומבהיר בין היתר את נחות החיים שירושלים מגלה במשך כל הדורות...
ניתן לרכישה גם בדברי שיר.

שליחת הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרטים בכל גווי הכנסת ברחבי הארץ
- הדרכת מנדיות בבתי הכנסת
- ובריכויות חזנים
- דיבור ישר בכל רחבי הארץ

הפקות מיוחדות:
 עיצוב קדם דפוס ודפוס איסוף וניטוי מוצרים בניילון לפי בנותן הדגות מניכות הכנסת אינטרטיים לעלונים

לפחות: 052-6065318
 0052908918@gmail.com

טלפנייה המתחדשת
 במכון מאיר
 דרושים/ות

טלפנים/יות
 למערך התרומות

שכר בסיס - בונוסים
 משמרות אחה"צ/ערב

מעוניינים?
 שלחו סמס 052-5121946

יהדות בארבה
 מכון מאיר

שהחיינו וקיימנו
 והגענו לזמן הזה

לרגל השלמת סדרת שיחות הרצ"ה על ספר אורות ספריית חוה יוצאת במבצע 50% הנחה לרוכשים במכירה מוקדמת

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
 או באתר: www.ChavaBooks.co.il

*למזמינים עד ר"ח אב תשפ"ג בלבד! לא כולל משלוח בסך 40 ש"ח. המכירה ללא חשש ריבית ובהיתר עסקה ע"י הרב שלמה אבנר.